

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-42/11 João Pedro Lopes Da Silva Jorge

(*Cour d'appel d'Amiens* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — Europos arešto orderis ir perdavimo tarp valstybių narių tvarka — 4 straipsnio 6 punktą — Europos arešto orderio neprivalomojo nevykdymo pagrindai — Įgyvendinimas nacionalinėje teisėje — Suimtas asmuo, turintis arešto orderį išdavusios valstybės narės pilietybę — Europos arešto orderio išdavimas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę — Valstybės narės teisės aktas, pagal kurį galimybė nevykdyti Europos arešto orderio suteikiama tik tuo atveju, jei prašomi perduoti asmenys yra šios valstybės piliečiai“

Santrauka – 2012 m. rugsėjo 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

1. *Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos — Europos arešto orderio neprivalomojo nevykdymo pagrindai — Nevykdymas tik savo piliečių atžvilgiu, visiškai ir automatiškai netaikomas kitų valstybių narių piliečiams — Neleistinumas*

(*SESV 18 straipsnis; Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnio 6 punktą*)

2. *Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos — Valstybių narių atliekamas vykdymas — Pareiga aiškinti nacionalinę teisę laikantis Sąjungos teisės*

(*ES 34 straipsnio 2 dalies b punktą; Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584*)

1. Pagrindų sprendimo 2002/584 dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 4 straipsnio 6 punktą ir SESV 18 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nors perkeldama šį 4 straipsnio 6 punktą valstybė narė gali nuspręsti apriboti atvejus, kuriais nacionalinė vykdančioji teisminė institucija turi teisę atsisakyti perduoti į šios nuostatos taikymo sritį patenkantį asmenį, ji negali visiškai ir automatiškai neįtraukti į šią taikymo sritį kitų valstybių narių piliečių, esančių ar nuolat gyvenančių jos teritorijoje, kad ir kokie būtų jų ryšiai su ja.

Tai nereiškia, kad vykdančioji valstybė narė turi būtinai atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą dėl joje nuolat gyvenančio ar esančio asmens. Tačiau jei šio asmens integravimosi į šios valstybės visuomenę laipsnis panašus į piliečio integravimosi laipsnį, vykdančioji teisminė institucija turi galėti įvertinti, ar yra teisėtas interesas, pateisinantis arešto orderį išdavusioje valstybėje skirtos bausmės vykdymą vykdančiosios valstybės narės teritorijoje.

(žr. 51, 59 punktus ir rezoliucinę dalį)

2. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į visą vidaus teisės sistemą ir taikydamas joje pripažintus aiškinimo metodus, turi aiškinti nacionalinę teisę kuo labiau paisydamas Pagrindų sprendimo 2002/584 dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos formuluotės ir tikslo, kad būtų užtikrintas visiškas šio pagrindų sprendimo veiksmingumas ir priimtas juo siekiamą tikslą atitinkantis sprendimas.

Nors, kaip numatyta ES 34 straipsnio 2 dalies b punkte, pagrindų sprendimai negali veikti tiesiogiai, vis dėlto dėl jų privalomojo pobūdžio nacionalinės valdžios institucijoms, ypač nacionaliniams teismams, kyla pareiga aiškinti nacionalinę teisę laikantis Sąjungos teisės. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo tikslu turi atsižvelgti ne tik į nuostatas, kuriomis siekiama perkelti Pagrindų sprendimą 2002/584, bet ir į vidaus teisės sistemos principus bei nuostatas, reglamentuojančias veiksmus, kurių teismas turi teisę imtis dėl pagal nacionalinę teisę draudžiamos diskriminacijos, būtent leidžiančias šiam teismui sušvelninti šią diskriminaciją, kol teisės aktų leidėjas imsis jai pašalinti būtinų priemonių.

(žr. 53, 57, 60 punktus ir rezoliucinę dalį)